

Grundtvig-arkivet fasc.: 113.

Registreret af: KTD. 12 / 6 1955.

Evt. enhedens nr.: 113.XIX.

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

B 2.

Antal sider: 92.

(Om Christendommens Sandhed)

Fortsettelse af VI (2. udkast til 1. stykke af afhandlingen)

Antal blade: 46 (21 læg+5 bl.:
pag.: ~~5-28~~)

Format: kvart.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): Klippan 1824

7. Ms.' første linie: Skrømterie med en egen Tro paa Christendommens Sandhed

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ...

8. Ms.' sidste linie: at oplyste Christne kan sættes i For (fortsættes XXXVI)

4. Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse:

Th M VI ff.

5. Andre ydre kriterier:

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.):

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er):

11. Nr. i bibliografien:

444.

12. Indholdsregist:

Vi må berøre spørgsmålet om den rette deling af sandheds ord, mellem kirken, skolen og kamppladsen. Gendrivelse og overtalelse - adskillelsen er vanskelig over for den "chaotiske Masse". En apologet må nøjes med at omtale de beviser, der har gjort indtryk på ham selv. Kun troen, ikke kristenheden, skal forsvares. Kristendommens moralske virkninger giver os selv levende vished om troens guddommelighed - som intet nytter over for fjenden (5) - mest nytter martyriet. De bibelske beviser på kristendommens sandhed har tabt deres magt. - Angående de filosofiske: jeg er ikke blind for det naturlige lys i mennesket, jf. hvad jeg har skrevet de sidste 20 år. Og i 13 år har jeg stræbt at vise, at man netop må gå ud fra det visseste, vi ved, vor egen selvbevidsthed (U S IV s. 525). Det må netop blive alle mennesker klart, hvad mennesket naturlig ved om sandhed (6). Matematiske beviser er umulige. Men kristendommens lys over, hvad vi naturlig ved, vidner dog om dens sandhed, men ikke for den selv-

modsigende filosofi (U S IV s. 526) (7). Der er forskel på kristen tro og skriftklogskab (har selv forvekslet dem), på en levende stav og et trykt bogstav. Grundbekendelsen er tilstrækkelig - resten er genstand for kristen frihed (8). - Middelalderens "mystiske Tilsætninger". Luther udledte troen af de tre troens artikler - brugte bibelen som Moses brugte staven (der skulde have været talt til klippen!) (s. 546 - 2. artikel!). Luthers frygt for at give efter over for traditionen (paven) - i stedet for at lægge bibelen på alteret. Resultat: "En snorkende Menighed..." (s. 547) (9). Reformatorerne glemte "den hele Kirke-Historie" - skabte deres egen kirke (10). Vi skal dog ikke nøjes med en dunkel følelse (11) - grundsetningerne er i apostlenes menigheds trosbekendelse. Ved denne vending i min teologi har jeg vundet fast fod i kirken og tilstrækkelig oplysning (12) til at befries fra tvivl om kristendommens sandhed.

Her står vi da igen ved dette spørgsmål (kristendommens sandhed). Jeg har kun ændret syn på forholdet mellem kristen tro og bibelsk teologi og vil nu klarere end i forrige betragtning (Om den sande Christendoms 4. stk.!?) godtgøre denne skilsmisses nødvendighed - mellem kirke og skole (13). - Pietismen. Bibelspotterne. Forholdet til den verdslige øvrighed (14).

Ordet "Beviis" var for ubestemt (dr. Fabers indvending mod "Om Natur og Aabenbaring") - kræver "Unægtelighed". Kan ikke gives for en historisk sandhed. Her råder tro og tvivl, bevidnelse og bestridelse, forsvar og angreb. Trosbekendelsen kan ikke afbevises (15). (Den refereres: 16). Guds nåde og hans retfærdighed. Trosbekendelsen forklarer - heldigvis - ikke sammenhængen mellem inkarnationen og syndsforladelsen (17). Den historiske forsoningslære er ikke nødvendig (18). Opstandelsens og skabelsens mulighed hører sammen (19) (her kasseres XXXIII). Kirkens almindelighed og kirkeafdelingerne (20-21). De gamle symboler. Den oprindelige trosbekendelse (22). Mangler den forpligtelsen til moralitet? (jf. det kasserede blad XXXIV). Nej, Guds søn er verdensdommeren (23), jf. troen på et helgensamfund - et "grund-moralsk Navn" - og troen på syndsforladelse (24).

Der er altså intet i trosbekendelsen, der strider mod unægtelig sandhed. Men hvad taler for, at den er sandheds tro? Treenigheden, de tre vidner (25). Hvor meget skal regnes til den apostolske kirke udover trosbekendelsen? (26) (Separatisme, papisme) :

dåben, herrens ord, herrens bord, de ti bud, herrens bøn, herrens velsignelse, herrens bog, herrens dag og herrens tjeneste (27).

Intet af, hvad der er overgivet i herrens navn, strider mod unægtelig sandhed, heller ikke dåben som en virkelig indgang i kirken. Forsagelsen? (28).

Fortsættes XXXVI.